

6 mantangorri

KOMIKIA

Izenburua: ‘Sua itzali, hiria piztu’.

Egilea: Iñaki Martiarena, *Mattin*.

Orrialde kopurua: 33 orrialde.

Argitaletxea: Donostia Sutan 1813-2013 elkartea.

Iñaki Martiarena, ‘Mattin’

MARRAZKILARIA

«Herri xehearen sufrikarioa islatu dut, gu ere jatorri berekoak baikara»

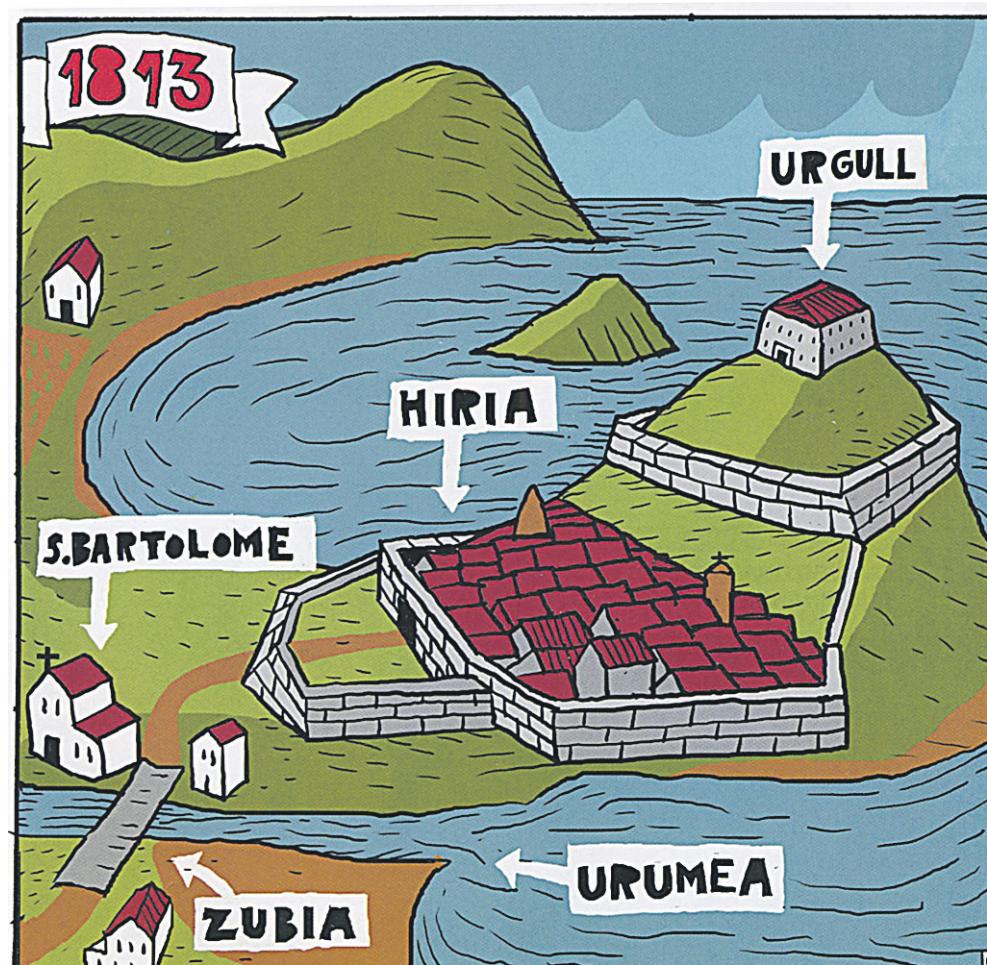
A maitzean da dagoeneko 2013. urtea. Donostiarren-tzat arrunt berezia izan da. Izan ere, berrehun urte be-te dira Frantziako tropak hiriari su eman eta suntsitu zuenetik. Hainbat dokumentazio lan argitaratu dira gertaera horren eta ondoren egin zen hiriaren berreraikitzearen inguruau. Berri-netako bat Iñaki Martiarena *Mattin* marrazkilariak eginko komikia da, *Sua itzali, hiria piztu* izenezkoa, gertaera hura haur eta nerabeei modu ludikoan azaltzeko.

Istorioak narratzaile berezia du komikian.

Lehenik eta behin, esan behar da hau Donostia Sutan elkartearen eskariz egina dela; 1813ko suteaz geroztik berrehun urte pasatu diren honetan, azaldu zidaten haur eta nerabeentzako komiki bat egin nahi zutela. Gidoia neuk egin nuen, eta otu zitzaidan, istorioaren haria lotzeko, egokia litzateke-ela narratzaile bat izatea. Urgull mendia bereziki kutuna dut, eta hor, hain zuen ere, desagertzeko arriskuan dagoen sugandila bat bizi da. Horregatik, egokia iruditu zitzaidan narratzailea sugandila hori bera izatea.

Istorioak baditu beste bi protagonista ere: Eider eta Manex.

Irakurlea, istorioari jarraitzearekin batera, protagonistekin identifika-

tza bilatu dut. Haurrak dira etor-kizuna, eta horregatik otu zitzai-dan, hain zuen ere, neska eta mu-til bat izatea irakurleak istorioan murgiltzeko elementuak: Manex eta Eider. Istorioak ez du halako karga intelektualik; helburu nagusia da 1813ko sutea eta hiriaren berreraikitzea jendarteratzea.

Suteaz eta berreraikitzeaz gain, zer ikasiko dute irakurleek?

Herri xeheak bizi izan zuen sufrika-

rioa islatu dut, gu ere jatorri xehekoak baikara. Gainera, neska-muti-lei erakutsi nahi diet orduko jende xeheak zein lanbide zituen, bide batez, lanbide horien duntasuna aldarrizatzeko.

Gertaera bera lazgarria izan zen, baina dramatismoa leundai duzu.

Istorioa atseginaren bitartez bar-neratzea bilatu dut, batez ere. Azken batean, irakurketa atsegina-izatea baita helburua: hasieratik

oso garbi eduki dut hori. Gertae-rak berak izan zuen karga dramatikoa kendu, arindu, eta, ahal den neurrian, goxotasuna bilatuz. Betiere gertaera dramatiko hori ukatu gabe, baina aurrera begira. Iraganari lotuta geratu gabe, au-rerra egin behar da beti bizitzan, eta hori ere bada komiki honen mezuaren zati bat.

Zer-nolako lana izan da historiako gertakizun bat komiki bihurtzea?

Egia esan, nire ohiko grafismoa mantendu dut; ez dut neure bu-rua behartuta sentitu. Gainera, el-kartekoekin etengabeko komuni-kazioa izan dut, eta, alde horretatik, oso aberatsa izan da. Agian, dagoen informazio uholde horri galbahea pasatzea izan da lanik zailena: sobera itota gaude informazioarekin, eta ez nuen irakurlea datu histo-riko eta militarrekin nekatu nahi. Zerbait arina egin nahi nuen, baina arinkerian erori gabe.

Arin-arin irakurtzen da komikia.

Egia esan, hitzaren eta irudien arteko oreka bilatu dut, arreta berezia eskainiz zeregin horri. Hitzak ez ni-tuen gehiegiz kargatu nahi. Orri asko izan arren, oso edi-zio lan apala izan du komikiak: ez du tapaki gogorrik eta antzekorik, gehienbat, lehen aipatu dudan jendarteratzeko helburu hori dela eta.

Nola deskribatuko zenuke komikia?

Nik esango nuke pintxo bat edo zizka-mizka bat dela. Eta, be-harbada, irakurlea gosez uzten duen pintxoa, gainera.

Komiki zintak egitera ohituago zaude honelako komikien aldean, ezta?

Bai, nire ibilbide profesionalean jauzi bat izan da, egia esan. Donos-tian ezagutzen nautenek, batez ere, nire zintak ezagutzen dituzte; *Sua itzali, hiria piztu* jauzi bat da, konturatzerako, 33 orriko lana ate-ra baita.